

Γραφείο Περιφερειάρχη

Λαμία, 28 Νοεμβρίου 2021

Χαιρετισμός

Περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας

Φάνη Σπανού στην 79η επέτειο,

από την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου

«Εδώ, κάτω από τη βαριά σκιά της ιστορίας της Γέφυρας του Γοργοποτάμου, στεκόμαστε σήμερα και τιμούμε μία από τις κορυφαίες στιγμές της ελληνικής Αντίστασης. Και συνιστά πραγματικά ξεχωριστή τιμή να σας απευθύνομαι πατώντας μια γη έμφορτη με τεράστιο συμβολικό βάρος, αλλά και ιστορικό βάθος.

Έτι περισσότερο, καθώς αντικρίζω τα παιδιά, τα αδέρφια, τους απογόνους, τους χωριανούς όλων εκείνων των αγωνιστών, που πέτυχαν την τεράστια νίκη. Που πολέμησαν με λιγοστά μέσα, αλλά με όλη τους την ψυχή για την απελευθέρωση της πατρίδας. Των ίδιων που στη συνέχεια, επιδόθηκαν σε έναν φρικτό πόλεμο. Σε έναν σπαραγμό αδελφοκτόνο.

Η ανατίναξη της Γέφυρας του Γοργοποτάμου επετεύχθη μέσα από τη συνδυασμένη δράση των δύο μεγαλύτερων αντιστασιακών οργανώσεων. Του ΕΛΑΣ του Άρη Βελουχιώτη και του ΕΔΕΣ του Ναπολέοντα Ζέρβα, μαζί με 14 Βρετανούς σαμποτέρ, των Μάγιερς και Γούντχαουζ.

Δυο άνθρωποι και δίπλα τους δυο ομάδες, που μέχρι χτες ήταν αμείλικτοι αντίπαλοι, στιγμιαία τα΄ άφησαν όλα στην άκρη. Βγήκαν από τις φυλακές του μίσους και περπάτησαν ελεύθεροι τον δρόμο της προσήλωσης στα ιδανικά και τον κοινό στόχο.

Ο σκοπός έφερε την ομοψυχία. Και η ομοψυχία έφερε το αποτέλεσμα.

Και το αποτέλεσμα ήταν η παρεμπόδιση για δύο ολόκληρους μήνες, της τροφοδοσίας των δυνάμεων του Ρόμελ στην Αφρική, με καθοριστική συνεισφορά στην αποδυνάμωση του πανίσχυρου Άξονα.

Η πρώτη, αλλά δυστυχώς και η τελευταία φορά που ενωμένες οι αντιστασιακές οργανώσεις έβαλαν στην άκρη τις διαφορές τους και συνεργάστηκαν.

Κόντρα στον καιρό, κόντρα στις συγκυρίες, με την πολύτιμη βοήθεια των συμμάχων, οι αντάρτες των βουνών της Ρούμελης, τα έβαλαν με τον κατακτητή και νίκησαν.

Για να γκρεμίσουν μια γέφυρα του Κακού, έχτισαν μια συμβολική γέφυρα του Καλού. Και ας γκρεμίστηκε κι αυτή, αμέσως μετά, με ακόμη πιο εκκωφαντικό τρόπο.

Σε αυτό το «μετά» δε θα αναφερθώ σήμερα. Δεν είναι η στιγμή να ανοίξουμε πληγές, ούτε να αναδείξουμε πτυχές του χειρότερου πολέμου, του Εμφυλίου.

Θυμόμαστε, μόνο, τα λόγια του ποιητή, κι ας γράφτηκαν πολλά χρόνια νωρίτερα.

Από στόμα οπού φθονάει,

παλικάρια, ας μην 'πωθεί,

πως το **χέρι** σας κτυπάει

του **αδελφού** την **κεφαλή**

Γιατί, κατά πως φαίνεται, τα ανθρώπινα πάθη, όπως και οι αρετές, είναι διαχρονικά και επαναλαμβάνονται ξανά και ξανά με την πιο σκοτεινή ή την πιο λαμπερή όψη.

Η ενότητα, το ένα και μοναδικό νόημα του σημερινού εορτασμού, συμβολικό, πολιτικό, μα πρωτίστως ηθικό, πιο ηχηρό στις μέρες μας ίσως από ποτέ, είναι προϊόν μιας ενσυνείδητης επιλογής. Αυτής που υπαγορεύει η μεγάλη ευθύνη για τις γενιές που έπονται και ο βαθύς σεβασμός για τις γενιές που πέρασαν. Για να μπορούμε να κοιτάζουμε τον εαυτό μας στον καθρέφτη και τα παιδιά μας στα μάτια.

Κυρίες και κύριοι,

Ας υποκλιθούμε για όλες αυτές τις αξίες, για τις ιδέες, για τους συμβολισμούς. Ας υποκλιθούμε ευλαβικά μπροστά σε μια πράξη, που σταμάτησε το χρόνο. Μπροστά στους ανθρώπους που μας έδειξαν το δρόμο.

Αλλά και κάτι ακόμα.

Η Ιστορία αυτού του τόπου είναι γεμάτη με ιλιγγιώδεις εναλλαγές και απύθμενες αντινομίες.

Ελευθερία και υποδούλωση. Δημοκρατία και Ολοκληρωτισμός. Ομοψυχία και διχόνοια.

Ένα βιβλίο σκονισμένο, στο ράφι που λέγεται εθνικό συλλογικό ασυνείδητο. Ας πάρουμε στα χέρια μας. Και ας το διαβάσουμε με προσοχή. Κάθε του σελίδα, χρυσή ή ολόμαυρη, μας προσφέρει πλούσια, ηχηρά διδάγματα για να δώσουμε τους δικούς μας αγώνες. Για την Πατρίδα. Για τη Δημοκρατία. Για την ίδια μας την ψυχή».